Mizah

BİZİM DEMİR PERDE !

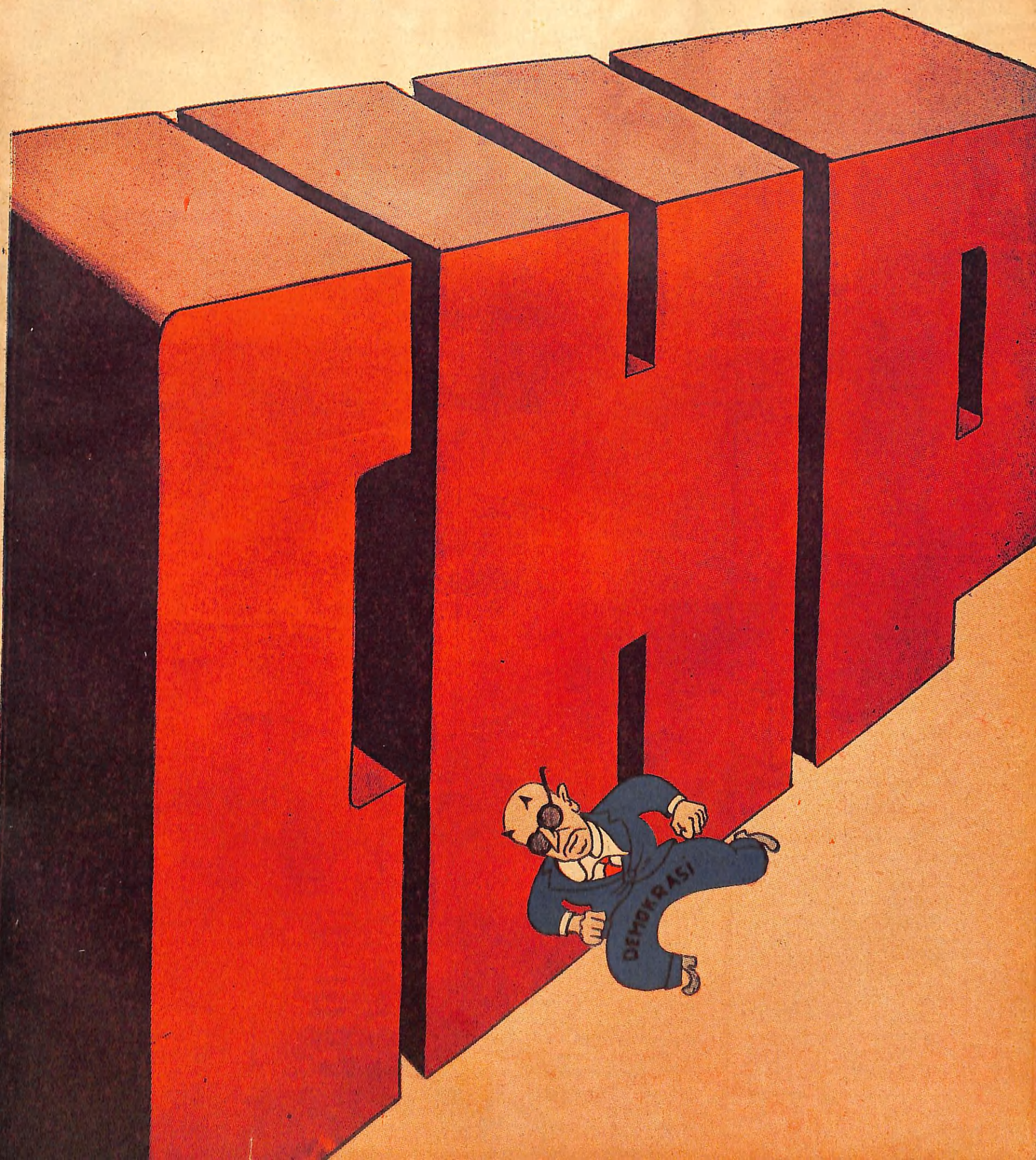

ANLAYANA

UFACIK - TEFECİK

Leylâ, arkadaşlarını çaya davet etmişti. Bu aralık altın tabakasından bir sigara aldı, dudaklarına iliştirdi ve yeni tanıştığı milyoneri anlatmaya başladı:

— Vallahi, parası pulu beni alâkadar etmiyor. Ben onun ufak-tefek hususiyetlerini seviyorum: Ufak bir çiftliği var, ufak bir köşkü var, ufak bir apartmanı var, ufak bir yatı var, ufak bir otomobili var...

KIYAMET

Meyhanede oturmuştar, dertleşiyorlardı. Ahretten, kıyametten söz açılınca biri, dünyanın bir gün olup dönmekten vazgeçeceğini ve o zaman kıyamet kopacağını ileri sürdü.

Kafayı adamakıllı çeken dostu:

— Onu bilmem ama, dedi. Geceleri sokaklar dönmekten vazgeçse daha iyi olur. O zaman eve gitiğimiz zaman kopan kıyametten kurtuluruz!

İSTİRAHAT

Bir doktor, vücudün dinlenmeye ne kadar ihtiyacı olduğunu anlatıyordu:

— İnsan, mecbur olmadıkça, zihnini yormamalı, iş ve meslek düşüncelerini derhal aklından çıkarmalıdır. Fakat bunu hangimiz tatbik ediyoruz?

Dinliyenlerden nüktedan bir zat, derhal cevap verdi:

— Bazı idare meclisi âzaları tatbik ediyorlar. Seçilir seçilmez zihinlerinden her türlü düşünceyi silip atıyorlar!

DEĞİŞİKLİK

İçtimai hayatın daima inkılâp geçirdiğini iddia edenler ne kadar haklı. Geçen Umumi Harpte rahmetli Celâl Muhtar:

— On paranın kadrini bilmiyen Osmanlı değildir!

Diye feryat etmişti.

Şimdi de Devlet Bakanı Cemil Sait Barlas şöyle diyor:

— Türkiyenin bir liraya ihtiyacı vardır!

Demek oluyor ki Birinci Dünya Savaşından beri, vahid-i kıyasi birden dört yüze çıkmış.

Umumi ahvale bakarsak, yakında bir başka mesulün, bu miktarı biraz daha arttırmasından korkulmaz mı?

HİDDET

Giresun milletvekili Ahmet Ulus, sevimli bir zattır ama, ikide birde hiddete kapılır. İnsanlık hali, olur a!

Geçen günü de Ankarada Ulus meydanındaki otobüs durak yerinde sinirlenmiş. Sebep de şu: Bir müvezzi:

— Zafer, havadisleri yazıyor!

Diye bağırmaktaymış. Nedense bundan alınmış hazret, müvezzie çıkışmış, yakasından filân tutmuş, neyse araya girmişler de meseleyi kapatmışlar.

Mesele o kadar mühim değil ama, biz, bir başka noktadan Ahmet Ulusa gücendik. Ne olursa olsun, hiç insan eski meslekdaşlarına hiddet ve şiddet gösterir mi?

Değil mi ya efendim? Ahmet Ulus, hem eski bir mürettip, hem de matbaacıdır.

HAZIRLIK

Sevimli valimiz ordinaryüs profesör Fahrettin Kerim Gökay, harıl harıl faaliyette. Gecekondu mahalesi demiyor koşuyor, Balıkhane demiyor dalıyor.

Geçen gün Balıkpazarı ve Meyvahoş civarını gezerken ayyaşların piri Bekri Mustafanın mezarını da ziyaret etmiş. Belki son günlerde sarhoşlara verdiği zılgıtın merhumu gücendirmesinden korkmuş ve bu suretle gönlünü almak istemiştir!

Bu ara su birikintileriyle küçük küçük göller haline gelen Balıkpazarı sokaklarından geçerken, çamurlara da batan valimiz için şöyle diyebiliriz:

Daha sonraları karşılaşacağı cıvık çamurlardan korkmamak, yılmamak için şimdiden antrenmanlara başladı!

BÖYLESİ DE OLUR

Son günlerin en orijinal dedikodusu. Beyoğlunda yapılmak istenen gecekondu sinemadır! Nasıl yapılır, nasıl görülmez? Bektaşi sırrı gibi bir şey.

Yalnız, her halimizde bu elçabukluğu görülmüyor mu? Hattâ, son hazırlanan Basın Kanunu projesine bile böyle diyebiliriz: Gecekondu!

KAALE

Bizim «Büyük»ler, ekseriya dehşetli vecizeler bulurlar, bizleri hayran bırakırlar. Sayın Başbakanımız da her halde bunlardan biridir, profesörlüğü filân da düşünülecek olurlarsa «vecizeci» addetmek bile mümkündür.

Üstad, «Ege» de verdiği bir nutukta buyuruyorlar ki: «Demokrasi anarşi idaresi değildir.»

Tabii bizim ilmimiz, sayın Başbakanın profesörlüğü derecesinde olmadığı için «Anarşi» ile «idare» mefhumunun birbirleriyle nasıl kaynaştıklarını anlıyamadık.

Demek ki, dünya idare sistemleri arasında bir de «Anarşi idaresi» varmış?

Kabultü ve heptü!

SİVRİSİNEK

MİZAH

Mecmuasının altıncı cildi, büyük bir itina ile hazırlanmıştır.

Sevdiklerinize zarif, mükemmel bir hediye, ancak bu ciltler olabilir. Fiyatı 750 kuruştur.

Ayrıca, abonelerimiz ve daimî okuyucularımız için de MİZAH'ın 6 ncı cilt kapakları hazırlanmıştır. Bunlar da 3 lira fiatla idarehanemizden temin edilebilir.

Salon

Türkiyenin bu en ucuz ve en kibar mecmuası, çok nefis bir surette satışa çıkmıştır.

Büyük şair Tevfik Fikret'in şimdiye kadar hiç bir yerde neşredilmemiş bir şiiri, «Salon» un sahifelerini süslemektedir.

SALON

Sabri Esat Siyavuşgil, Faruk Nafiz Çamlıbel, Eşref Şefik, Ertuğrul Şevket, Selâmi İzzet, Orhan Seyfi, Yusuf Ziya, Necmi Rıza, Ferdi Öner gibi şahsiyetlerin yazılarını okurlarına sunmakla iftihar etmektedir.

Otomobil kullanan kibar kadınlara ait fevkalâde bir röportaj, tarihî fıkralar, aşk istatistiği.

SALON

En kibar salonların süsüdür.

KADIN

Hastalanmıştı. Buna rağmen rakiplerinin ne yaptıklarile meşgul olmaktan bir an bile geri kalmıyordu. Bir gün kendisini ziyarete gelen bir arkadaşı, genç ve güzel bir ahbaplarının öldüğünü söyledi:

— Sebebi de çok mühim. Aşıkı olan doktor (X) ona zehir vermiş diyorlar.

Kadın, bu halinde bile onu kıskandı:

— Doktor (X) daha evvel beni zehirliyeceğini söylemişti. Ben tedbirli davranınca, demek o zehiri içmiş!

Cilt: 7 — Sayı: 176 FİYATI 25 KURUŞ 18 Kasım 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Gönül isterdi ki...

İÇKİYE müthiş düşkün bir zat, bütün ömrü boyunca ağzına bir damla bile su koymamış.

Gel zaman, git zaman. İnsan ömrü bu, ebediyen devamına imkân var mı? Adam, uzun süren bir hastalığa tutulmuş, nihayet kendi de cavlağı çekeceğini anlamış. İhtizar halindeyken yakın bir arkadaşına seslenmiş:

— Aman! Bana bir bardak su ver...

Arkadaşı hayretler içinde kalmış:

— Ayol, demiş. Hani sen hiç su içmezdin, bugün nasıl oldu da istiyorsun?

Adam, o feci halinde bile bir nükte yapmaktan kendini alamamış:

— Bir insan ölürken, düşmaniyle bile barışmalıdır!

Ankaradan gelen iç politikamıza ait haberlere baktıkça hayret etmemek elden gelmiyor. Gensoru açılması için muhalefetin verdiği takrir, Halk Partisi grup içtimaında müzakere edilirken bazı milletvekilleri kantarın topuzunu kaçıracak kadar ileri gitmişler ve D.P. ye karşı çok ağır hücumlarda bulunmuşlar. Hattâ içlerinde, muhalefetin bazı kararlarını: «Caniyane, ve rezilâne» addedenler bile olmuş!

Memleket vazifesi yapmakta olan muhalefetin, «caniyane ve rezilâne» kararlar aldığını memleket umumî efkârı görmüş değildir. Böyle olsa, aklı başındaki hiç bir vatandaşın iktidar partisinden başka bir teşekkülde yer alması tasavvur edilemez. Halbuki, Demokrat Parti liderine, vatanın her köşesinde gösterilen büyük sevgi tezahürü, gazetelerimizin birinci plânında yer almaktadır.

Ah ne olurdu? 1950 seçimlerinin yaklaştığı şu sıralarda muvafakatten şöyle bir ses yükselseydi:

— İnsan, ahar ömründe, düşmanlarile bile barışmalıdır!

YENİ BASIN KANUNU PROJESİ DOLAYISİYLE :

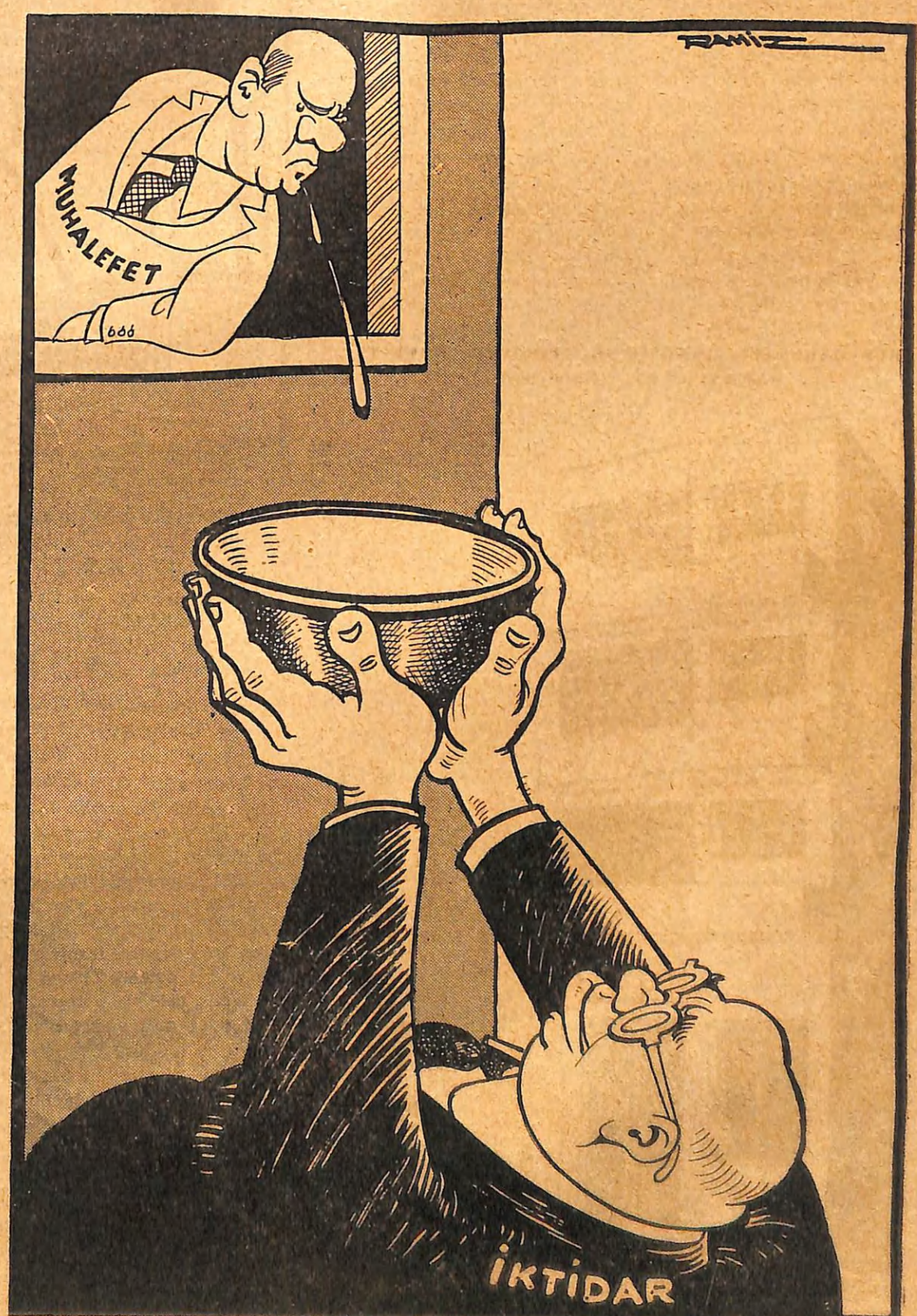

Yapıldı, yapıldı!

Ertuğrul Şevket

Şu, Cumhuriyetin ilânından-beri geçen yirmi altı yıl içinde neler kaybettik, kazancımız ne oldu? Bir muhasebesini yapan çıkmadı ki.. Siz:

— Amma da çıkmadı?

Diye güler, beni maytaba alır, bilgisizliğime hayretler içinde kalır ve ilâve edersiniz belki:

— Ayol Cumhuriyet bayramlarında papye kuşelere basılan cilt cilt kitapları görmedin mi? Resmî devlet daireleri bunları çıkarıyor, bir sene içinde yapılan inşaatı, filân birer birer sayıyor, döküyor. Haydi bunlar gözüne ilişmedi diyelim, daha geçen yazında radyoda konuşan resmî sözcülerden dem vuruyordun, onlarıda mı dinlemedin?

Vakıa, o kitapları gördüm, söyliyenleri işittim ama, resmî ağızlardan çıkan lâflara akıl, sır ermiyor ki... Bakıyorsunuz bir sürü rakam. Hepsi de gözünüzün önünden, geçitresmine iştirak eden ordu birlikleri gibi muntazan muntazam, heybetle, azametle geçiyorlar: Yirmi altı yıl içinde şu kadar yüz bin kilometre yol yapılmış. Siz, sevincinizden şapkanızı havaya atacaksınız ama, gelin, görün ki: Kırk yıldır, seksen pabuç paraladığınız mahallenizin semtine bir yol amelesinin dahi uğradığını ne görmüş, ne de konudan komşudan işitmişsinizdir. Zaten, sek sek oynar gibi hoplaya sıçraya geçtiğiniz kaldırımlar bunun böyle olduğunu avaz avaz haykırmaktadırlar!

Yok ,şu kadar bin yataklı hastahane yapılmış. Pekalâ, neden siz, geçen günü götürdüğünüz hastanıza yatak bulamadınız?

Size mahsustan mı :

— Yok!

Diye cevap verdiler: ,

Nakil vasıtalarının miktarı şu kadar fazlalaşmış; şu kadar bin vagon, şu kadar yüz lokomotif, şu kadar adet vapur alınmış. Üstelik şehirler arasında hava yolları işletmeye açılmış da yolcu nakliyatı için tayyareden de istifade ediliyormuş. Pek mükemmel! Ama, sorarım size: Şu saçları ak pak olmuş baştaki gözler, her hangi bir tramvaya, otobüse bir defacık olsun rahat binmek, hele yer bulup oturmak nimetine nail olmuş bir insanı görmüş müdür? Trende yatak bulmak için beş on gün evvel, vapura sığınmak için bir hafta evvel müracaat eden ve yine de elleri bağrında geriye dönen siz değil misiniz?

Bankalarımız varmış. Sermayelerinin azametine baksanız, yüksek bir dağdan bir uçuruma bakışınız kaymış gibi olursunuz, gözleriniz kararır: Şu kadar yüz milyon! Ama, bir gün yanılıp da yolunuz düşmesin, kapılarından içeriye adımınızı atmak sevdasına düşmeyiniz: İnsanı çileden çıkaran bin bir türlü formaliteden başka bakınız on para alabilir misiniz?

Mektep mi? Üüüh, tümen tümen! Peki ama, bu cahil ordusunun memleketimizde işi ne? Bunlar nereden, nasıl türüyor?

Güzel sanat akademilerimiz var, Edebiyat fakültelerimiz var, ordinaryüs profesörlerimiz var. İlle velâkin beynelmilel çapta ne bir ressamımız var, ne de bir muharririmiz, romancımız.. Yurdun köşesine, bucağına dikeceğimiz millî ve tarihî büyüklerimizin heykellerini bile yabancılara yaptırıyoruz!

Hakikaten kazanç ve kaybımızın bir muhasebesini yapmak zaruretindeyiz. İnsanların ahlâkı mı değişti, bulduklarımızı azımsıyor, küçümsüyor muyuz, yoksa :

— Yapıldı!

Denenler, hakikatte devede kulak kabilinden olan şeyler mi?

— Mademki eski türküler moda imiş, radyoya yazayım da bana ne oldu da ben bilemem, eski halimi hiç göremem türküsünü de çalsınlar !

RUS MAREŞALİ ROKOSOVSKİ POLONYA HARBİYE BAKANI OLDU.. (Gazetelerden)

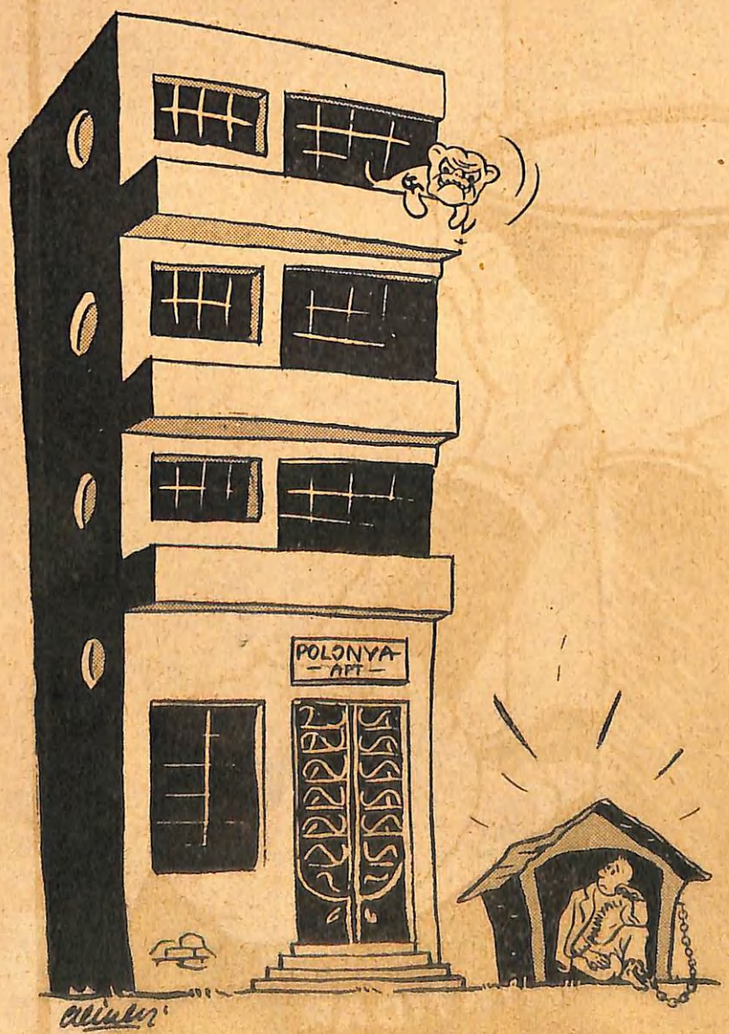

Temdid-i ikamet !

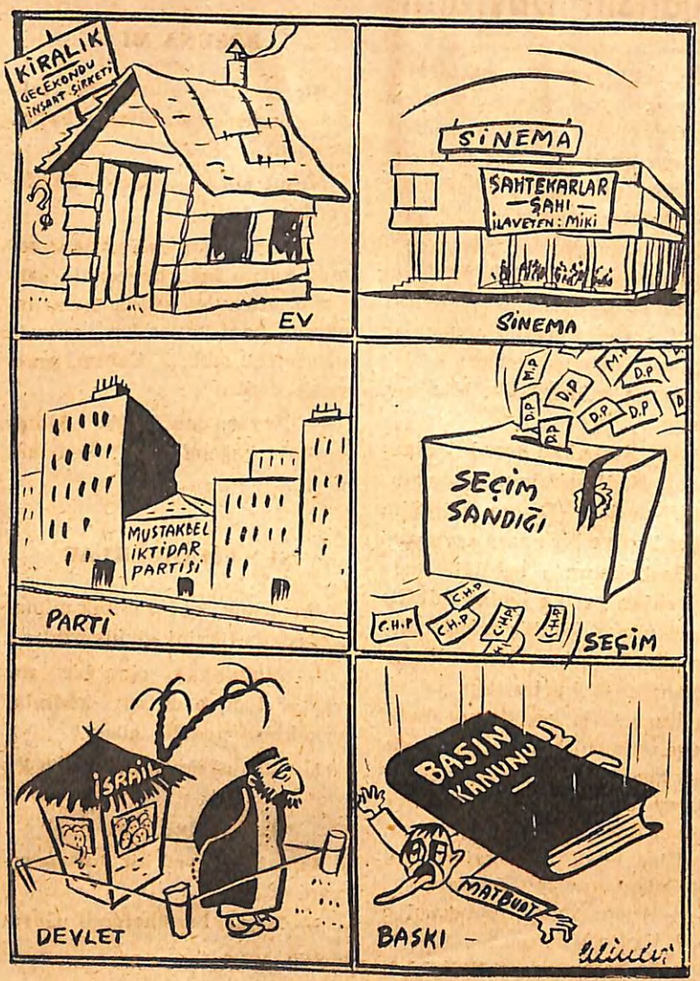

Gecekondular !

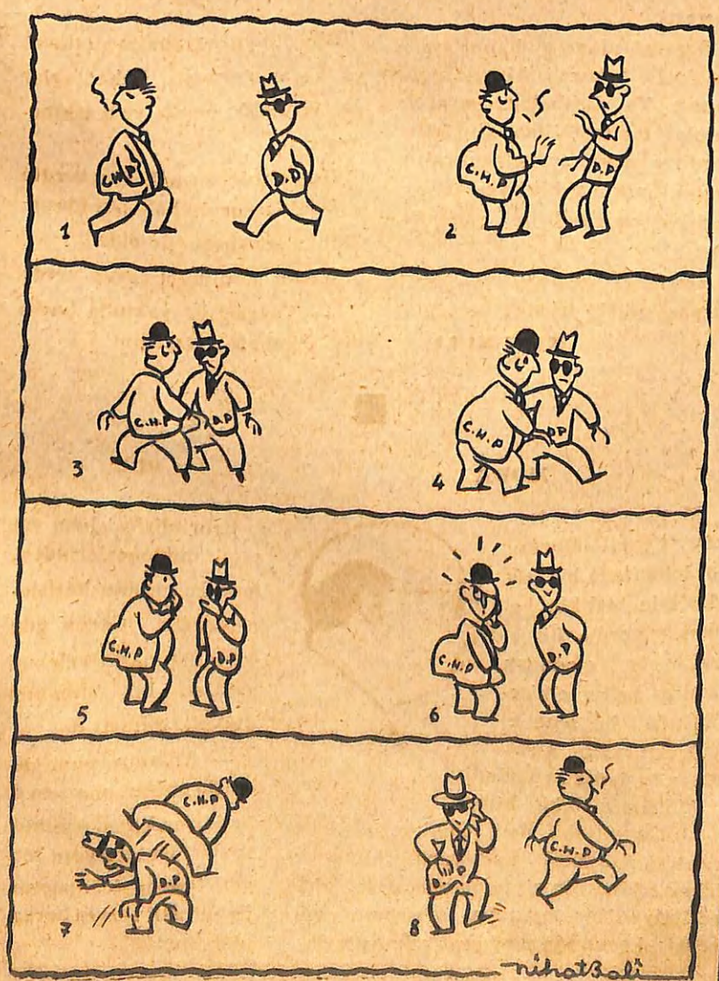

Ayni oyun devam edecek !

Betarz-ı Kudema

Bir Yerde ki...

Bir yerde ki ilm-ü san'at olmaz
Yok şüphe ki izz-ü rif'at olmaz

Bir yerde ki yerleşir tama', kin
Artar kötülük, fazilet olmaz

Bir yerde ki bâtıl eyler ârâm
Hak rihlet eder, hakikat olmaz

Bir yerde ki bağlanır basiret
Sirkat bile bir kabâhat olmaz

Bir yerde ki şer temekkün eyler
Haksızlığa hadd-ü gaayet olmaz

Bir yerde ki kökleşir tahakküm
Nasfet, şafakat, adâlet olmaz

Bir yerde ki mefsedet bulur yer
Nekbet çoğalır, saâdet olmaz

Bir yerde ki beslenir fazâhat
Safvet yaşamaz, sadâkat olmaz

Bir yerde ki cehl eder ikaamet
Mahsûl-ü zekâya rağbet olmaz

Bir yerde ki dûn olur meveddet
Âheng-ü sükûn-ü râhat olmaz

Bir yerde ki zîk olur maişet
Âsâyiş-i dil, sükûnet olmaz

Bir yerde ki eğlenir sefâhet
İffet kaçar, istikaamet olmaz

Bir veçhile bütçeler düzelmez
Mâliyyede istitâat olmaz

Birkaç kodaman erer murâda
Millette tüvân-ü tâkat olmaz

(Fevzi) yetişir, nefes tüketme
Gaafiller için nasîhat olmaz

ABDÜLBAKİ FEVZİ

— *Alinin nesini beğenmiyorsun Pırlanta gibi bir adam..*
— *Evet ama, yüz yirmi kilo.. Nereme takayım?!*

— *Sen Halk Partisindensin galiba?*
— *Ne münasebet?*
— *Konuşmalarını gizli yapıyormuşsun!*

Ajansın Bayramı

Gayretli, işgüzar insanlarızdır vesselâm. Hele ufak tefek menfaatlerimiz olsun, billâhi şeytana külâhını ters giydirir, yanımıza uğradığına bile kendisini pişman ettiririz.

Meselâ, bugün ne? Kasım ayının onu mu? Atatürkün onbir sene evvel öldüğü gün değil mi? İçkili yerler kapalı, sinemalar paydos, eğlence yerleri kilitli, radyonun müzik kolu bile sus, pus!

Ama, Başbakan nerede? Biga'da mı? Hadi bakalım, Ajans muhabiri ol da: «Dayan yüreğim dayan!» diye bir naara savurma!

«Başbakanın geldiği anda bayraklar yarıya kadar inikti!» desen olmaz. Binbir mânâ çıkaran ağzı kara insanların elinden yakanı nasıl kurtarırsın. İşi bir iki kuru lâfla geçiştirsen, belki ajans müdürü hiddete gelir, ekmek meselesi malûm a. İyisi mi? Alırsın eline kalemi, tatlı tarafından döktürürsün:

«Biga bügün hakikaten, bayram manzarası arzediyordu.»

— Aman yahu! Bu nasıl olur? Uyduruyorsun!

demeğe kalkmayınız. Vallahi de, billâhi de böyle yazdı, Anadolu Ajansı da bu telgrafı aynen neşretti.

Bereket ajans muhabiri, yine anlayışlı, ferasetli, kiyasetli bir zatmış. Ya Başbakan şerefine balolar tertip ettirse, ziyafetler verdirse, davul zurnaların çalındığını, halkın millî havaları oynadığını yazsaydı ne yapacaktık?

Tevekkeli dememişler: Şeyh uçmaz, müridleri uçurur!

KAPI KULU

FIKRALAR

BOŞUNA MI?

Bir gazinoda oturmuşlar, aile saadetinden bahsetmeğe başlamışlardı.

Mesut koca sevinçle anlatıyordu:

— Dün akşam eve gittiğim zaman karım beni heyecanla karşıladı, boynuma atıldı, saçlarımı okşadı, beni kollarının arasında uzun uzun sıktı... «Canım, şekerim!» dedi...

— Neyse, onu bırak. Aldığı şapkayı beğendin mi? Sen onu söyle!

SUN'Î MAHLÛKLAR

Bir erkek, kadın-erkek münakaşasında fikrini söylüyordu:

— Muhakkak olan bir şey varsa, dedi, o da şu: kadınlar erkeklerden daha güzel.'

Gururu okşanan bir hatun kişi:

— Gayet tabiî, dedi.

Fakat dinleyen bir muarız cevap verdi:

— Hayır, hanımefendi. Gayet sun'î.

BİR BAŞKA ÂLEM

Bir dünya seyahatine çıkmaya karar vermişti. Fakat aylar geçtiği halde henüz yola çıkmamıştı.

Geçen gün bir arkadaşı sordu:

— Bakıyorum hâlâ buradasın. Dünya seyahatin ne oldu?

Adam sükûnetle cevap verdi:

— Vazgeçtim, yakında başka bir seyahate çıkacağım!

■

MODA

Meşhur kadın terzisi Cemal Bürün, bir lokantada bir çok dostiyle birlikte yemek yiyordu. Bir aralık söz, modadan açıldı; kadın elbiselerinde bu sene eteklerin yine kısalmaya başladığını söyledi.

Muharrir Hakkı Süha:

— Gayet tabiî, dedi. Çünkü dünya yaratıldığındanberi kadınların elbiseleri izhar edilen bir giyinme arzusiyle, izhar edilmiyen bir soyunma arzusunun mücadelesi sonunda meydana çıkmıştır.

SUÇ

Şehrimizin hem en sayılı milyonerlerinden, hem en meşhur hasislerindendir. Geçen gün sosyalist nazariyelerini anlatan bir ahbabını dinledi, dinledi de:

— Anlamıyorum, dedi. Şu sözüm ona sosyalistler ne biçim düşünüyorlar! Onlara göre servet toplamak suçtur. Bence asıl servet harcamak suçtur!

Şoför — Lûtfen ön tarafa yanaşalım !

Tek keramet

Gelip Gidenler

Kimi Fikret gibi der devr-i şeâmet geldi
Bize kaanun diye bir başka alâmet geldi

Kimi Câhid gibi der kaail olup kısmetine
Yevm-i tîmâr ile eyyâm-ı ziâmet geldi

Başka bir reng alıp eşkâl-i zaman her gözde
Zeyde mûnis görünen Amre kıyâmet geldi

Etti bir doktor öbür doktora tevdi-i makaam
Hasta bir beldeye ümmîd-i selâmet geldi

Gelen elbette arattırmamak ister gideni
Servi endâm gidip sümbüle kaamet geldi

Naz ü işveyle seçim devresi yaklaştıkça
Sanırım az buçuk ahvâle vehâmet geldi

Tutmuş etrafı bütün gıll ü gış erbâbı deyip
Bana candan da cihandan da nedâmet geldi

Her zamân ilm ü edeb tavsiye eylersin Ozan
Yâr ü ağyâra sözün ayni kerâmet geldi.

AKILLI OZAN

— Sen kimsin ?
— Çapanoğlu !

NEYE YARAR !

Burhan Belgeye son günlerde tuhaf bir hal arız olmaya başladı: Söz verdiği vakitte gelmemeye başladı. Geçen gün bu yeni huyu hatırlatıldığı zaman Burhan Belge gülümsedi ve kendini şöyle müdafaa etti:

—Ne yapalım birader. Vaktiyle sözümü harfi harfine tutar, verdiğim saatte elifi elifine gelirdim. Fakat neye yarar ki, ortada benim bu dakikliğimi takdir edecek kimseyi bulamazdım!

VUR ABALIYA !

Aktör Yaşar Nezihi, boğazına pek düşkündür. Fakat, ne yazık ki midesi ile bu hususta ihtilâf halindedir.

Geçen gün yine şikâyet ediyordu:

— Müthiş midem ağrıyor. Dün akşam karpuz yedim de galiba ondan.

Doktor hayretle sordu:

— Başka bir şey yemediniz mi?

Yaşar Nezihi anlattı :

— Yedim. Bir ziyafete davetliydim. İstakoz, karides, fasulya plâkisi, balık plâkisi, ciğer yahnisi, domuz eti, hindi dolması falan vardı. Üste de karpuz yedim .Tövbeler tövbesi, bir daha karpuz mu yerim!

MUAMMA

Ültramodern şairlerimizden biri evlenmişti. Aradan iki ay geçtikten sonra bir ahbabı karısına sordu:

— Kocanızın şiirlerini anlıyor musunuz?

Kadıncağız, derin derin içini çekti :

— Hayır, dedi, fakat daha zor bir şeyi anlıyorum: Kendisini!

HATA

Hayatta tecrübenin çok mühim rolü olduğundan bahsediyorlardı.

Mecmua çıkarıp batırmakla meşhur birisi, başını salladı:

— Öyledir, dedi. Tecrübesi olan bir insan ayni hatayı bir daha yaptı mı bunun hata olduğunu derhal anlar!

SERVET

— Rokfeler'in milyonları bende olsa ondan daha zengin olurum . .

— Nasıl ?

— Tabiî ya. Benim de bir kaç param yok mu sanıyorsun?

Hikâye

Katakulli

Yazan: Vir gül

Enver o gün pek neşeliydi. Birasını dikip fıstığını çiğnedikten sonra: «Bak sana bir hikâye anlatayım,» dedi. «Hem de olmuş bir hikâye. Bizzat benim başımdan geçti.

Bilirsin, benim bir arkadaşım vardır: Server. Hattâ: «Enverle Server, gezerler beraber» diye de üzerimize bir lâf çıkarmışlardır. Server iyi çocuktur. Çok candan arkadaştır. Bir gün bana geldi:

— Ben artık evlenmeye karar verdim, Enver, dedi .

— Kız buldun mu? diye sordum.

— Bulur gibiyim.

— Gibiyim ne demek?

— Bir kız var... Var ama, kat'i kararımı vermedim daha. Güzel bir kız. Fakat gözüm pek kesmiyor.

— Gözünle mi yiyeceksin... diye alay ettim.

— Alayı bırak ,dedi. Senden yardım istiyeceğim.

— Gözünün kesmesi için mi?

Enver gayet ciddî bir tavırla:

— Evet, dedi. Kızı bir kere de sen göreceksin ve verdiğin hükmü bana söyliyeceksin. Ben de ona göre...

Kararlaştırdık. Kız Enverin bir arkadaşının halasının süt teyzesinin üvey kızımıymış ne, öyle bir şey. Nuhkuyusunda Nuhu Nebiden kalma ahşap bir ev. Çıngır-mıngır biz geldik. Hoş geldiniz, safa geldiniz. Getir kızı görelim, hükmümüzü verelim...

Kız geldi. Alelusul kahve getirdi, gitti. Başka bir münasebetle tekrar geldi. Adet yerini bulsun diye biraz oturdu, Edebi terbiyesi adiresinde bir iki çift lâkırdı etti.

«Allahaısmarladık» dedik, «güle güle» dediler. Çıktık.

Yolda Enver sordu:

— Nasıl buldun?

Başımı kaldırarak: «Aah!» dedim. «Gözüm kesmedi.»

— Sahi söyle!

— Sahi söylüyorum. İyi bir kıza benziyor ama, inanma. İçinden pazarlıklı. Güzel görünüyor ama, o da değil. Düzgün güzeli. Hele oturuşu, konuşuşu, gülüşü...

— Ne güzel değil mi?

— Ne münasebet! Pek sakil.

— Deme!

— Neden demiyeyim, birader. Hükmünü söyle demedin miydi? Söylüyorum işte. Ama sen istersen yine bildiğini okursun.

Enver'in canı sıkılmıştı. Elinden elma şekeri alınan bir çocuk gibi suratını asmıştı. Ben onun bu halini gördükçe içimden kıs kıs gülüyordum.

Gülme komşuna, gelir başına, derler. Doğrudur. Ayni hal benim de başıma geldi. Neden mi? Ben de evlenmeye karar vermiştim de ondan. Erkek erkeğe baka baka evlenir.

Ben de bir kız bulmuştum. Daha doğrusu iki kız bulmuştum da aralarında tercih yapamıyordum. Arkadaş fikrini almak sırası bana gelmişti.

Server teklifimi memnuniyetle kabul etti. Benim kız Selâmlıkçeşmede. Atladık bir arabaya, tıngır-mıngır gittik. Ayni minval üzere karşıladılar, oturduk, konuştuk. Kız geldi, kahve getirdi, gitti. Yine geldi. Oturdu. Bir iki çift lâkırdı ettik. Kalktık.

Yolda sordum :

— E, söyle bakalım, fikrin?

Server dudak büktü :

— Nafile.

— Yok canım?

— Evet. Maalesef. Ben sana «bu kızı al» diyemiyeceğim .

— Beğenmedin demek?

Server buna cevap vermedi. «Beğenmedim diyemem ama...» der gibi bir hali vardı.

Uzatmadım. Değil mi ki o benim fikrime itiraz etmemiş, tavsiyemi dinlemişti. Ben de onun sözünü dinledim...

?

? ?

Enver, bir sigara yakmak için durmuştu.

— Yani, dedim, bu hesapça ikiniz de yine bekâr kaldınız ha!

Enver:

— Yo! dedi. İkimiz de evlendik.

Şaşırmıştım:

— Nasıl? diye sordum.

— Basbayağı , dedi. Bu işin içinde bir katakulli bulunduğunu sezmedin mi?

— Yo...

— Bak anlatayım: Server'in beni götürdüğü kız müthiş hoşuma gitmişti. Son derece güzel, harikulâde iyi, terbiyeli, nazik, kibar... Hasılı ideal bir kız. Kırk yılda bir karşıma çıkan böyle bir kızı kaçırır mıyım hiç! Arkadaşım değil, vallahi kardeşim olsa ona bırakmam. Kıza gözümü koymuştum ya ,derhal Servere kötüledim.

Fakat onu beğenmemiş gibi görünmem lâzımdı. Hattâ Serverin aklına bir şey gelmesin diye onu aldım, sözde beğenir gibi olduğum başka bir kıza götürdüm.

Server kinci bir çocuktur. Ben onun «kızını» beğenmedim ya, o da benim kızı beğensebile bana kötülemeye karar vermiş. Hakikaten beğenmiş ve hakikaten de kötüledi.

Bu suretle ikimiz de vazifelerimizi gördükten sonra ayrı ayrı harekete geçtik. Ben onun bana gösterdiği kıza talip oldum, o da benim gösterdiğim kızı gitti babasından istedi. Bu suretle, ikimiz de evlendik.

Gülümsedim:

— Şimdi birbirinizin karısı hakkında ne söylüyorsunuz?

— Hiç bir şey söylemiyoruz. Çekiştirecek olsak, ikimize de «Vay, benim karıda gözü var!» diye bir şüphe gelir!

İş takip bürosu !

ÇÖMEZİN RÖPORTAJLARI : 176

Halk Partisini müdafaa...

Çizen : **RAMİZ**

Çömez — Halk Partisi nasıl idare ediliyor?

Şoför — Otomobil gibi, yaya kalanlardan başka şikâyet eden yok!

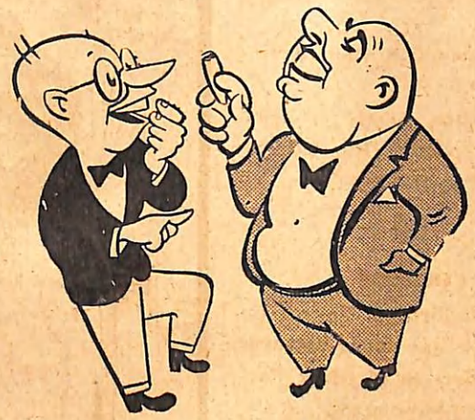

Çömez — Halk Partisinin icraatından memnun musun?

Mürid — Tabii, başka partiler gibi kafamız değil, sayesinde ensemizle göbeğimiz şişiyor!

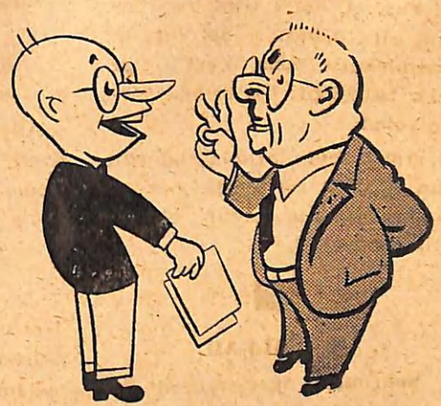

Çömez — Halk Partisiyle aranız nasıl?

Muhalif — Başımızda taşıyacağız ama, ağır basmasa!

Çömez — Partinin kararlarından memnun musun?

Köylü — Tabii, bedava mezarlık toprak veriyor!

Çömez — Partinin size yardımı var mı?

Emekli — Şükür Allaha, sayesinde ne onuyoruz, ne de ölüyoruz!

Çömez — Partiniz hakkındaki kanaatiniz ne?

Ç.H.P. li — Gayet yolunda, hattâ sayesinde geçinmemiz bile!

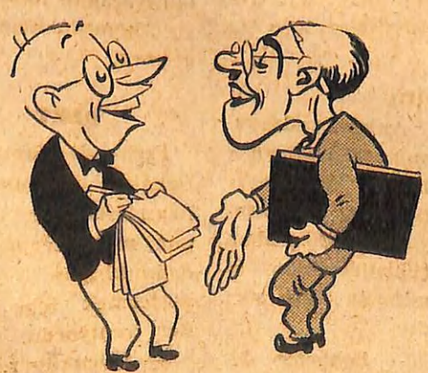

Çömez — Halk Partisi sizi gözetiyor mu?

Gazeteci — Elbette, daima göz hapsinde tutuyor!

Çömez — İktidar partisi sizi hatırlıyor mu?

Esnaf — Hem de nasıl, bilhassa rey verileceği zamanlar!

Çömez — Halk Partisi size ne verdi?

Üniversiteli — Kendisini destekliyelim diye siyaset hakkı!

Süz.. Geç!

ZEYTİN NAMINA

Yurdumuzda ilk defa zentincilik kongresinin açılmasına sevinmiyen var mıdır?

Yağ, et, hattâ sebze fiyatlarının ateş pahasına satıldığı bir memlekette buna «evet!» diyecek babayiğiti biz ortada göremiyoruz.

Aman zeytinlerimiz ıslah edilsin. Çünkü, bu gidişle pek yakında hepimiz zeytin ekmeğe diz çökeceğiz!

■

MAŞALLAH

Şehrimizin ağaçları, eski donanma günlerinde olduğu gibi süslü püslü. Her birine bir gazete mıhlanmış. Bu yeni çeşit reklâm karşısında artık:

— Türkiye okumuyor!

diyenlerin bile dilini eşek arısı sokar!

Eskiden Halk Partisi, köylere mahsus bir «duvar gazetesi» çıkarırdı. Şimdi de şehirliler için galiba «Ağaç gazetesi» çıkarmak moda haline geldi!

■

AFİYET OLSUN !

«Sovyet» İhtilâlinin 32 nci yıldönümü münasebetile Vaşingtondaki Rus elçiliğinde bir merasim yapılmış ve ziyafet sofrasına «Kremlin» sarayının eşi, bir pasta konmuş.

Haberi veren gazete şöyle yazıyor:

«Amerikadaki Ruslar «Kremlini» yediler!»

Afiyet olsun. Acaba bu yenen Kremlinin içinde Rus liderlerinden kimse var mıydı?

■

ÇIKAR İŞ

Tekel Müdürlüğü, Yalova tütün müstahsiline avans vermeğe başlamış. Şart şu ki: Halk Partisi mensubu bulunacak!

Doğrusu merak ettik: Acaba kaç kişi avans alabildi?

■

MÜBALÂGA MI ?

«Yeni Sabah» gazetesi ilân ediyor: Dünya turuna gönderdiği Esat Mahmut Karakurt için 70 bin lira sarfetmiş .

Mükemmel ama, bu döviz müsaadesi, böyle bir iş için hükûmet tarafından nasıl verilmiş?

Uzak Şarkın «Geyşa» ları da, Penisilin kabilinden bir deva değil ki, onların fotograflarını ithal zarureti vardı, diyelim!

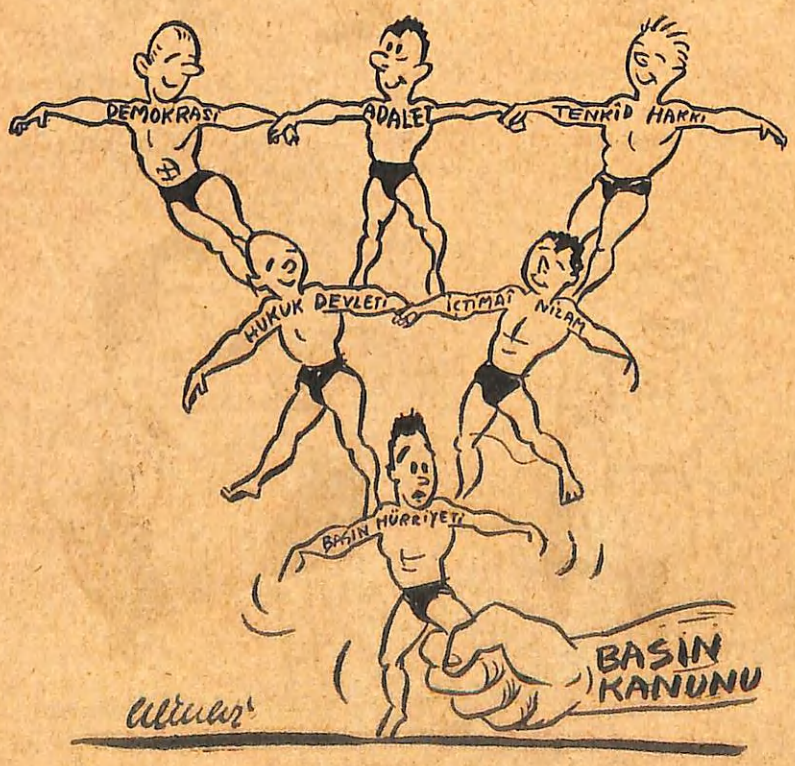

Son numara !

BASIN KANUNU TEPKİLERİ :

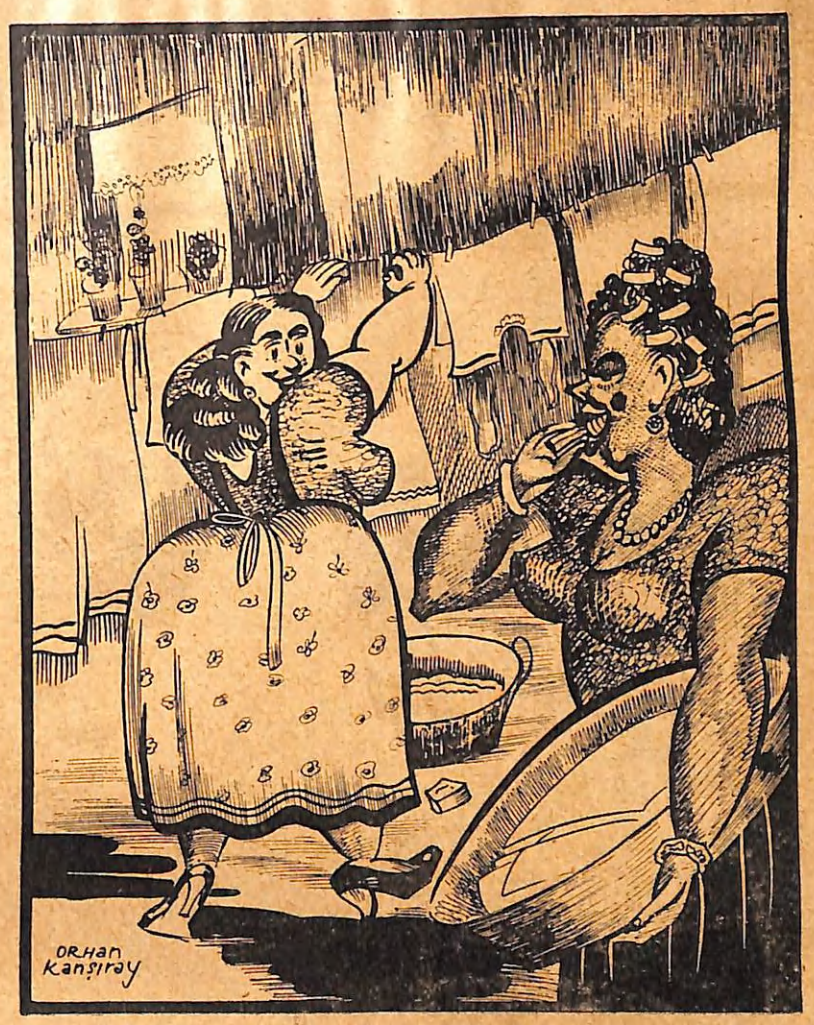

— *Niçin kirli çamaşırları meydana çıkarıp iplere serdin?*

— *Ankaradan fırtına geliyormuş, bir daha çıkaramam diye !*

GEVEZELİK HÜRRİYETİ

Artık pek moda olan fikir hürriyeti, söz hürriyeti gibi basma kalıp sözler yine münakaşa mevzuu oluyordu.

Kemal Salih Sel, ileri sürülen kanaatleri dinledikten sonra fikrini söyledi:

— Bence insanların istediği şey, fikir hürriyeti değildir. Çünkü herkes başkasının düşüncesinin tesiri altındadır. İnsanlar asıl söz hürriyeti istiyorlar: Düşünmeden, bol bol ve istedikleri gibi gevezelik edebilmek için!

DEDİKODU

Ankara radyosunun eski «Ayşe Abla» sı, dostlariyle beraber konuşuyorlardı. Söz, adam çekiştirmekten açılmıştı. Biri sordu:

— Sohbetle dedikodu arasında ne fark vardır?

Ayşe Abla cevap verdi:

— Üç kadının konuşması sohbettir. Fakat içlerinden biri gidip de ikisi baş başa kaldı mı, buna dedikodu denir!

NAFİLE

— Haberin var mı? Bizim oğlan dilinden anlamadığı bir gâvur kıziyle evlendi!

— Yok canım! Sebep?

— Bilir miyim, birader! Belki başı dinç olsun diyedir.

— Merak etmesin. Kadın, meramını anlatamıyacağını bilse bile, yine konuşmaktan vazgeçmez!

DERT

Ferhunde Hanım, titizliğiyle meşhur bir hanımefendidir. Geçen gün, misafirlerine evin dağınıklığını mazur göstermek için şöyle dert yanıyordu:

— Küçükler nihayet büyüyor, ortalığı derli - toplu tutmasını öğreniyorlar. Fakat bu sefer de büyükler ihtiyarlayıp çocuk oluyor!

FIKRALAR

ROMAN

Romancı ve hikâyeci Peride Celâl muhtelif sayfasında birmilletlerin edebiyatları arasındaki farkı anlatıyordu:

— Bir Alman romanının ilk birini arzu eden iki kişi vardır ve tâ en son sayfada birleşirler. Fransız romanında bu iki kişi ilk sayfada birleşirler, son sayfada ayrılırlar. Rus romanında birbirini istemiyen ve birleşmiyen iki kişi vardır, buna dair 1450 sayfa melânkolik tasvirler ve tahliller yapılır!

AFİYET OLSUN!

Çıktığı meşhur dünya turundan avdet buyuran Esat Mahmut Karakurt, seyahatinden edindiği intibâlardan birini anlatıyordu:

— Önündeki bira bardağına sinek düşünce bir İngiliz derhal iter, yenisini getirtir. Fransız da yenisini getirtir, fakat içine sinek düşenin parasını vermez. Yahudi sineği çıkarıp birayı içer, fakat sineği göstererek yenisini ister ve bu seferkinin parasını vermez. Alman sineği görmemezlikten gelir, birasını kemali âfiyetle içer. Rus evvelâ sineği yer, sonra da üzerine birayı çeker!

VERGİ

Arkadaşı gazetede okuduğu bir haberi hülâsa etti:

— Bir Amerikan âlimi insanların gitgide omuzlarının genişlediğini keşfetmiş.

Dinliyen uzun uzun güldü:

— Bu yeni bir keşif değil ki, dedi. Bizim hükûmet bunu çoktan keşfetti de omuzlarımıza yeni yeni vergiler yükledi!

MUVAFFAKİYET

Geçen adamı gösterdi:

— Şu adamı görüyor musun? dedi. Çok talihlidir. Muvaffakiyetini ilk karısına borçludur; ikinci karısını da muvaffakiyetine.

FARK

Ezeli kadın - erkek muammasını konuşuluyordu.

Felsefi fikirleriyle meşhur, çok meşhur bir simamız, bu muammayı, kendine göre izah etti:

— Kadınla erkek arasındaki en büyük farklardan biri şudur: Erkek almak istediği 2 liralık şeye 1 lira teklif eder; kadın ise almak istemediği 2 liralık bir şeye 1 lira teklif eder!

Güzel bir Parisli bayan gibi parlak saçlar nasıl temin edilebilir?

MÜHİM: 100.000 saçınızdan her birinini iyice yatışması için hususi Roja vaporizatörünü isteyiniz.

İşte, sizin için; Pariste Erkekler nezdinde büyük muvaffakiyetler temin eden bir güzellik sırrı.

Erkekler; saçları binbir renk parlaklığı saçan güzel Parisli kadınlara çılgınca aşıktırlar. İşte sizin için de şayanı hayret sırları: Saçlarınızı sabah ve akşam Dr. Roja'nın Briyantinini vaporize ediniz. Bukleleriniz ve ondülasyonunuz derhal cazip ve derin ışıklar saçarak canlanacaktır. Parisliler, bunun için: ne muvaffakiyet, hakikî bir mucize "Roja mucizesi" dir diyorlar.

Parisin, Dr. Roja'nın hakikî Briyantininin şişe, kutu ve vaporizatörünü tanıyınız.

1-602

D'ROJA Briyantini

BAKLA

Parkotelin paviyonunda oturmuşlar, bir tanıdığın başına gelen hâdiseden bahsediyorlardı:

— Zavallı, vapurda öksürürken takma dişleri denize fırlamış... Ne feci bir şey, değil mi? Bundan korkunç olur mu?

Meşhur bir şairimiz, yeni bir gazetenin başmuharririni telmih etti:

— Daha fecii olabilir, dedi. Ya ağzında sahte fikirler geveliyenlerin başına böyle bir şey gelirse, halleri nice olur!

KORKU

Tabiatın garip evlâtlarından bahsediyorlardı:

— Meselâ bir cins balık vardır. Adına «mürekkep balığı» derler. Düşmanlarından kurtulmak için hemen mürekkep koyuverir...

Bitaraf bir zat cevap verdi:

— Bunda şaşılacak ne var! dedi. Tıpkı parti mücadelesine girişen siyaset adamlarımız gibi desenize!

DENTOSİL

Diş macunlarının en zihinli ve en güzelidir.

PERİ

YARIN ÇIKIYOR.

İçersindeki fotograflara herkes hayran olacak!

Sayı: 176

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

Mizah